

ščati v ospredje nujnost imenovanja novega ministrskega predsednika in vlade. Pri tem vprašanju so se pojavile velike težkoče.

Najmočnejša veja med nacionalisti so falangisti ali fašisti, katere vodi dosedanji notranji minister Suner, ki je zet generala Franca. Proti Suneru so pa vsi generali, kateri so pomagali Francu do končne zmage. Generali zahtevajo spremembo notranje in zunanje politike. V notranji politiki so proti vsakim fašističnim poskusom in za obnovev monarhiije; v zunanji politiki pa proti navezanju Španije na usodo Italije ter Nemčije ter za strogo nepripravnost.

Nasprotstva v bivšem nacionalnem taboru skušajo izrabiti zase komaj premagani rdečkarji, katerim se pridružujejo ponekod že tudi vojaki, ker so nezadovoljni radi znižanja porcij hrane in mezd. Pojavljajo se že tudi letaki, ki napovedujejo skorajšnji izbruh protirevolucije. V mestu Bilbao so morale fašistične čete razorožiti redno vojsko, med katero se je širil upor.

Po španskem uradnem poročilu je »neka banda rdečih« napadla tri kilometre daleč od Talavere poveljnika španske nacionalistične garde in madridskega policijskega inspektorja generala Gaberdona. Napadalcii so napadli poveljnika s strelji iz zasede, ko se je peljal mimo v avtomobilu. Poveljnik Gaberdon in njegov šofer Dies sta bila pri tem napadu ubita.

Da so povojne homatije v Španiji resnega značaja, dokazuje dejstvo, da je

Le ključavničar zna napraviti ključ

kakor more perilo čisto oprati le dobro milo. Terpentinovo milo Zlatorog da gosto belo peno, ki z lahkoto odstrani vsako umazanijo. Le malo truda - in perilo je snežno belo, prijetno poduhteva in ostane dolgo trdno.

španska oblast popolnoma zaprla špansko-francosko mejo za ves promet. Prepovedan je vsak uvoz tujih in izvoz španskih časopisov.

Na generalu Francu je sedaj ležeče, če bo kos povojnemu položaju z usmerjanjem pametne notranje in zunanje politike, katero bo morala zasledovati nova vlada, ker sicer bodo brezplodni prepiri v taboru nacionalistov pomagali do nevarnega drugega porasta komaj zlomljenim a najbrž še danes na tihem združenim rdečim.

Po najnovjših poročilih bo prevzel vodstvo falangistov general Franco in bo poskušal pritegniti k sodelovanju tudi nasprotnike sedanjega režima ter izločiti preveč napete člane dosedanjega vodstva falange.

*

ponskih čet je železnica, ki pelje iz Kantona proti Hankavu, ki se še vedno nahaja v kitajski oblasti. To bi bila zadnja železnica, ki jo Kitajci še imajo in ki bi padla pod oblast Japoncev.

Japoncem preti vojna z Rusije

Že dalje časa se vršijo ob mandžurski meji v zraku in na kopnem prav resni spopadi med sovjetskimi ter japonskimi četami. Ti spopadi se polagoma pretvarjajo v prav resno vojno. Japonci so začeli umikati iz srednje Kitajske in iz doline razlite reke Jangce svoje čete ter jih premeščati v Mandžurijo na mejo Zunanje Mongolije, kjer se razvijajo v vedno večjem obsegu boji z Rusi. Poleg pehote prevažajo Japonci v ogroženo ozemlje tudi letala ter težke topove. Veliko premikanje japonskih čet je opaziti tudi v južno-zapadnem delu kitajske pokrajine Honan. V pokrajini Šansi so onemogočile velike poplave vsa vojna gibanja Japoncev. Kitajci, ki so v ugodnejšem položaju kot branilci iztrganega jim ozemlja, so prizadjali v zadnjem času japonski armadi hude izgube. Beleženo je znak, da računa Japonska na vojno z Rusijo in da se bo omejila na Kitajskem na obrambo svojih dosedanjih postojank.

Nov položaj na Daljnem vzhodu

Preokret pri pogajanjih v Tokiu

V našem listu smo pisali, da sta se v Tokiu pobotali po dolgovernih pogajanjih Anglija ter Japonska in se je Anglija zavezala, da ne bo podpirala več kitajskega maršala Čangkajseka v nad dve leti trajajoči japonsko-kitajski vojni. Tolika popustljivost Angležev je presenetila ter razočarala Kitajce ter vse one države, katere so proti brezobzirni osvojevalni politiki Japoncev. Angleško obljubo o nevmešavanju je v prilogi Kitajski oblašil predsednik Združenih ameriških držav Roosevelt, kateri je odpovedal Japonski l. 1911 sklenjeno trgovinsko pogodbo. Ta Rooseveltov korak je povzročil zastoj v angleško-japonskih zaključnih pogajanjih v Tokiu. Japonska se je postavila na stališče, da mora priznati Anglija na Kitajskem samo japonsko valuto ter da mora izročiti severno-kitajski japonski vladi vse srebro, ki je shranjeno v bankah v angleških četrtih (koncesijah) od Japoncev zasedenih kitajskih obmorskih mest. Anglija pa priznava kitajski dolar kot plačilno sredstvo v zasedenem ozemlju in je ravno priznavanje kitajskega denarja v od Japoncev osvojenih kitajskih pokrajinah ter mestih najtrdnjše zveza Anglije z maršalom Čangkajsekom. Japonci so prepričani, da igra Anglija glede kitajske valute vlogo zavlačevanja in obstoja nevarnost, da bodo tokijska pogajanja popolnoma zaspala.

Zgoraj omenjena prekinjena tokijska pogajanja so nadaljevali v japonski prestolnici v tem tednu. Kot pritisk na potek in ugoden zaključek teh pogajanj so zbrali Japonci v bližini angleške kolonije na Kitajskem Hongkong čete. Japonsko ogroža-

nje Honkonga zasleduje dvojni cilj. Eno japonska ofenziva bi naj zasedla vse ozemlje, katero meji na angleško kolonijo. S tem korakom bi Japonci angleški Hongkong povsem obkolili in odrezali od sveta. To bi storili v primeru, ako bi se sedanja pogajanja med Anglijo in Japonsko končala z neuspehom. Drugi cilj ja-

Po krščanskem svetu

Kitajski misijonski škof v Mariboru in okolici. Kitajski misijonski škof Čeng, kateri se je udeležil kongresa Kristusa Kralja v Ljubljani, je obiskal v minulem tednu na povabilo našega vladike dr. Ivana Jožefa Tomažiča Maribor. Iz Maribora se je odpeljal v spremstvu škofa dr. Tomažiča v Slov. Bistrico, kjer je počastil z obiskom tamošnji samostan šolskih sester, od katerih mu pomagajo štiri pri misijonskem delu na Kitajskem. Za sprejem dveh škofov je bila Slov. Bistrica v zastavah in pred cerkvijo se je zbralo mnogo ljudi. Pri upokojenem duhovnem svetniku Doberšekcu so bili ob prihodu vladik zbrani tovariši na vsakoletnem sestanku in so slavili 48 letnico mašništva. Škofa sta se udeležila tudi te slavnosti. Lavantinski vladika je povabil kitajskega prevzvišenega tovariša s seboj v Ptuj. Tam je otvoril zadnje nedeljo ob priliki 700 letnice minoritskega samostana razstavo misijonskih predmetov, kateri so že bili na vpogled v Ljubljani na kongresu. Ta razstava je bila prenešana iz Ptuja v Maribor in si jo lahko vsakdo ogleda ob času Mariborskega tedna v Zadržni gospodarski banki.

Iz Ptuja je posetil kitajski misijonski škof Mater božjo na Ptujski gori. Ob priliki obiska lavantinske škofije bo škof Čeng z velikim veseljem in hvaležnostjo sprejemal prostovoljne misijonske darove za svojo ogromno domovino, ki je že nad dve leti tlačena in izmognjavana od vojnega gorja.

Kolonije in misijoni. Uspeh krščanskih misijonov je v veliki meri odvisen od tega, kakšnega mišljenja in ravnanja je država na oblast, ali je krščanskemu misijonstvu naklonjena ali pa sovražna. To vprašanje je sedaj splavalo na površje glede na tiste kolonije, ki so prej bile v posesti Nemčije, pa so jih v svetovni vojni ali takoj po njenem koncu zasedle druge države. Nemčija zahteva sedaj te kolonije nazaj. Zanimivo je vprašanje, ali se krščanski misijoni v teh kolonijah veselijo vrnitve kolonij Nemčiji. Na to vprašanje je dal odgovor monsignor Peter Rogan, novi apostolski vikar (škof) v Buki (v Kamerunu, ki leži v srednji zapadni Afriki ter je sedaj pod angleško nadoblastjo). V javnem govoru se je na nekem zborovanju obrnil do duhovnikov in vernikov, naj molijo in prosijo Boga, da se Kamerun ne bi vrnil Nemčiji.